

10 ΜΑΪΟΥ 2020
† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας».

Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου Μύρων ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ τοῦ σεπτοῦ λειψάνου αὐτοῦ.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν ε'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϕ

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν εϋ
 ϕ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου
 ^Γ
ου ^ϋ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ου ^Γ
^ϋ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

 ^{Γα} ^{Πα}
υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω

τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε γε
 νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Πα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος ^{Γα}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Γα} Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
 νε ^{Γα} εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 ος σου και Θε ος η μων ^{Πα} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Γα}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^{Γα} ϕ

^{Γα} Χ ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α πα ρ χη των ^{Πα}

κε κοι μη με ε νων ^{Γα} ο πρω το τοκος της κτι σε ως
 και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα} την
 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου κα
 τε ε λυ υ σε ^{Γα}

Δόξα.

^{Γα} Σ αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε
 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου
 και τον αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^{Γα} της αρ
 χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ^{Γα} ο υ
 πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
 ξα σοι ^{Γα}

Και νυν. Θεοτοκίον.

^{Γα} Τ ην ω ραι ο τη τα α της παρ θε νι ι ας σου και
 το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ^{Γα} ο Γα

βρι ηλ κα τα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε
ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
ον τι δε ο νο μα σω ω σε α πο ρω ω και ε ξι
σταμαι δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
η κε χα ρι τω με νη

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Π αν τα αν θρω πι να α κα τα δε ξα α με νος παν
τα η με τε ρα α οι κει ω σα α με νος προ ση
λω θη ναι εν Σταυρω ευ δο ο κη σας Ποι η τα μ
θα να τον ε λο με νο ος υ πο μει ναι ως α αν θρω
πος ι να το αν θρω πι ι νον εκ θα να α τξ λυ
τρω σης ως Θε ος δι ο ως ζω ο δο τη βο ω μεν
σοι δο ο ξα Χρι στε τη ευ σπλα γχνι ι α α σου
Δόξα.

Τ ο α κα τα α λη πτο ον το της σταυρω ω ω
σε ως και α νερ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως
Θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πο ρη τον μυ υ στη ρι ι

ον ^{Γα} _{π 9} ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
 σκυ υ λευ ται ^Δ _{δ 2} γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
 α αν εν δε δυ ται ^{Γα} _{ν 2} δι ο και ευ χα ρι ι στω σ κρ αυ γα
 ζο μεν δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει
 σου ^Γ ₂₂

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

^{Γα} **Τ** α ε που ρα νια α πο θω η γα αλ λο ντο και
 τα ε πι γει α α τρο μω ε ξι ι στα ντο ^Δ _{δ 2} ο τε η
 α χραν τος φω νη ε πη ηλ θε σοι Θε ο το κε ^{π 9}
^{Γα} μι α γαρ πα νη η γυ ρι ις αμ φο τε ροις ε πε ε λαμ
 ψεν ^Δ _{δ 2} ο τι τον πρω το πλα α ζον εκ θα να τ ε ρ ρυ σα
 το ^{Γα} _{ν 2} δι ο συντω Α γγε λω βο ω μεν σοι ^{υ 9} χαι αι
 ρε α γνη Πα ρ θε νο μη τορ ^Γ ₂₂

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ^{π 9} Κε ρ

^Γ **Ε** υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν 22} δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^{υ 9}

Tων αγγελων οδηγηημος²² κατεπλαγη
ορωων σε²² εννεεκροι οισ λογισθε
εεε ντα⁹ τθ θα να τθ δε Σωωωτερ²² την
ισχυνκαθε λοοον τα²² και συν εε αυ
τωω τον Αδαμ εγειρα ντα⁹ και εξ
αδσ παντας ελευθερωωσαν τα⁹

Eυλογητος ειει Κυριε²² διδαξοο
οον με τα ααα δικαιωματα ααα σθ⁹

Tιταμυρασυμπαθως τοις δαακρυσι²² ωω
μααθητριαικιρ ναααα τε⁹ οαστρα
πτων εντω ταφω Ααγγελος²² προσεφθεεγγε
ετοταις μυροφοοοοροις⁹ ιδετεευ
μεις τον τααφον και ησθητε⁹ οσωτηρ
γαρ εξανεεεστη τθ μνηηματος⁹

Eυλογητος ειει Κυριε²² διδαξοο
οον με τα ααα δικαιωματα ααα σθ⁹

Λ ι ι α αν πρω ἰ μν ρο φο ροι ε εδ ρα μον

^{v'}₂₂ προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γω ο ο ο ο σαι ^{u'}₉

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε ^{v'}₂₂ θρη νθ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u'}₉ την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε ^{u'}₉

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^{u'}₉

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θω ο ο ο ο σαι ^{v'}₂₂ προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τερ ^{u'}₉ ε νη χων το αγ γε ε ε λθ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νθ ^{v'}₂₂ τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε ^{u'}₉ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος ^{u'}₉

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^{u'}₉

Π ρο σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ τθ
Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε
ε ε ευ μα⁹ την Α γι ανΤρι α α α δα εν μι
α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα
φι ιμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι
ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τθς αι ω ω
ω ω να ασ τωων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κθ ς ς σα τον Α δαμ α
μαρ τι ι ι ι ι ασ²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε
ε ε ε νε⁹ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι
λυ πης πα ρε ε ε εσ²² χες ρευ σαν τα α α ζω
η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε⁹ ο εκ
σθ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος⁹

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ς ι α²² Α
λλη λθ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος ^u_q

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α ^{v'}₂₂ Α
λλη λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ¹_χ
ο ο ο ο ος ^u_q

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣η̣ Κε ϕ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ ^u_q

T ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα ^u_q τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^u_q και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^u_q

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ ^u_q

T ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{v'}₂₂ ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγε το ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Αι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ας φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε εστη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z z} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Π ρο σκυ νσ δ μεν Πα τε ε ρα και τον τσ δ τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τσς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κσ δ σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης^{v' z z} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σσ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ^υ₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γινῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^Γ₉ Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ

βα βυ λω ω νος ^π₉ κα με εκ των πα θων προς ζω ην ελ

κυ σον Λο γε ^Γ₂₂

E ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρυ σιν εν

θε οις ^π₉ θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει

ζω ι ας ^Γ₂₂

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^π

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως
Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^π εν ω
τα παν τα ζη και κι νει ται ^ρ
Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α
ρε των μα την κο πι ω μεν ^π την δε ψυ χην σκε πον
τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι εν ^ρ

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι
η τως σοι τω Χρι στω ^υ ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε
ει σι ^ρ

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^π

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα
α γι ο ο της σο φια ου σι οι πα σαν γαρ
κτι ι ι σιν αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρως Πα
τρι τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

O ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται των εν το λων φα γον ται ζω η
ραν γαρ πα γκα ρ πι αν

K υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων
σου ποι με να αρ χα τα εκ γο να φε ρον τα
κλα δου σα γα θο ερ γι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης
εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει

Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω
Τὸ Προκείμενον.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με
νην η τισου σα λευ θη σεται

Στίχος α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με
νην η τισου σα λευ θη σεται

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με
νην η τισου σα λευ θη σεται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

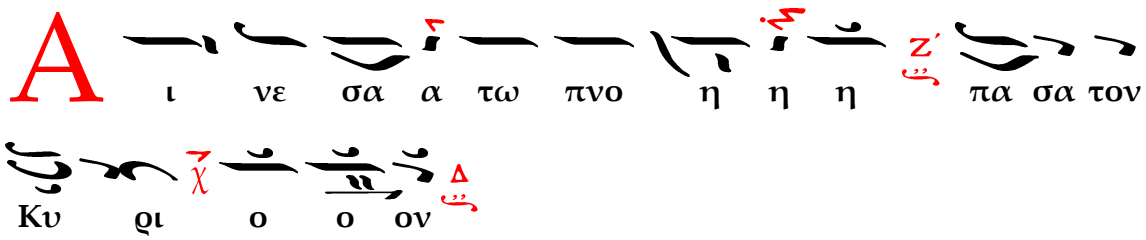
Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Ε΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ΄ 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἶς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κριμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθρῆσαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακένας, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω,

καθώς και αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἔπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
 κτισμων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλειον πλυνον με απο της α νο μι ι
ας μὲ και απο της α μαρ τι ας μὲ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μὲ γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μὲ νω πι ον μὲ στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδὲ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν
α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μὲ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ ς

I δὲ ἄρα ἀληθῆ
θεῖαν γὰρ πηήσαστα
αἰτὰ κρυφία τηήηης
οοφίιασσεδηλωώωσα
αἰααααμοιοιοιοι

Ὁ ἄχορός.

E ἰς πολλὰ ἐετηδεσποοτα

P ἀντιεῖς μευσώπωκα
καθηρήσομαι
πλυνεῖς μεκαὶ ὑπερ
χίοναλευκανθησομαι

A κούτιεῖς μοι ἀγα
λλίασινκαὶ εὐφρο
συνην ἀγαλλίασον
ταὶ ὅστε ἀτεταπεινώ
μενα

A πόσρεψον τὸ πρὸ
σωπόνσε ἀποτῶν
ἀμαρτιῶν μὲ καὶ πα
σάστας ἀνομιὰς
μὲ ἐξαλειψον

Καρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε
ος καιπνευμαευθεσεγκαινισονεντοιςεγκαιτοις

μυ
Μηαπορησηςμεαποτπροσωπασε και
τοπνευμαστοαγιονμηαντανεληςαπε

μυ
Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτη
ριουσε καιπνευματιηγεμονικωστηριξον

με
Διδαξωανομουςταςοδωσε καιαση
βειςεπισεεπιστρεψεσι

Ρυσαιμεεξαιματωνοθεοςοθεοςτης
σωτηριιαςμαγαλλιασεταιηγλωσσαμητην
δικαιοσυνηνσε

Κυριεταχειλημουανοιξεις καιτο
στομαμαναγγελειτηναινεσινσε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν Δ

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ε

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος Δ ουκ ε ξου δε νω σεις ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ε

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς Δ και ε λε η σον με ο θε ος Δ λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Ζ'

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ζ' Ταις της Θεο το οκ' πρε σβει αις ε λε
 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
 των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα
 θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος
 Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι-θ

ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στολων πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μϷ

Ανα στας ο Ι η σης α πο τϷ τα
 α α α α φϷ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο ο
 ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων
 (καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τοῦ παραλύτου).

Κανὼν τοῦ Πάσχα.
 Ὡδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα Ϸ

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
 οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος ⁹ η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
 πι νι κι ον α α δο ον τας ⁹ (δίζ)

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεισου Κυ ρι ε ^Δ
K α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα ^Δ
 τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως ⁹
 Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα ^Δ και χαι ρε τε φα σκον
 τα ^Δ τρα νω ως ακου σο με θα ^Δ ε πι νι κι ον α
 α δο ον τες ⁹

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεισου Κυ ρι ε ^Δ
O υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν ^Δ
 γη η δε α γαλ λι α α σθω ^Δ ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ^Δ ο ρα τος τε α πας και α ο

ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
αι ω ω νι ι ος

Κανών τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς πρώτοις
Τροπαρίοις. Θεοφάνους.
ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Θ α να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ σας την

αι ω νι αν ζω ην κυ ο φο ρη σα σα Χρι στον

τον εκ τα φθ α να λα αμ ψαν τα ση με ρον Παρ θε ε

νε ε πα να μω με και τον κοσ μον φω τι ι σα αν τα

Κ αι νυν και α ει και εις τῆς αι ω να στων αι ω

νων α μην

Α να στα ντα κα τι δῶ σα σον Υι ον και Θε ον

χαι ροις συν Α πο στο ο λοις θε ο χα ρι τω τε

α γνη και το χαι ρε πρω τῶ γως ως πα αν των χα ρας

αι τι ι α α εις δε δε ξαι Θε ο μη τορ πα να α

μω ω με

Ῥοδὴ γ'.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ πε τρας α
" γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον ^π αλλ α φθα ρ σι
" ας πη γην ^Δ εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν
" ω στε ρε ου ου με ε θα ^π (δίς)

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε ^Δ
Ν υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ^Δ ου ρα νος τε και
" γη η και τα κα τα χθο νι α ^π ε ο ρ τα ζε τω
" γουν πα σα κτι ι σις ^Δ την ε γε ρ σιν Χρι στου ^Δ εν η
" ε στε ρε ε ω ω ται ^π

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε ^Δ
Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε ^Δ συ νε γει ρο μαι
" ση η με ρον α να σταν τι σοι ^π συ νε σταυ ρου μην
" σοι χθες ^Δ αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ ^Δ εν τη
" βα σι λει ει α α σου ^π

Τῆς Θεοτόκου.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ε πι την α κη ρα τον ζω ην ε πα νερ χο

μαι ση η μερον α γα θο τη τι του γεν νη θεν τος

εκ σου και πα α σιτοις πε ρα σιν Α γνη το φεγ γος α

στρα α ψα αν τος

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Θ ε ον ον ε κυ η σας σαρ κι εκ νε κρων καθως

ει ει πεν ε ξε γει ρο με νον θε α σα με νη

Α γνη χο ρευ ε και του τον ως Θε ον α χραντε με γα

α λυ υ νε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ παραλύτου.

Τὴν ὠραιότητα. Ἦχος Γα ϕ

Ρ η μα πα ρα λυ το ον μο νο συν ε ε σφιγ ξεν ως

ο πα γ κο σμι ο ος λο γος ε φθε εγ ξα το του δι

σεσωσμένος· * Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ χειρὶ σου δρακὶ περικρατῶν τὰ πέρατα, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ συνδεσπόζων ἀπάντων, σαρκὶ ἐφάνης, νόσους ἰώμενος, καὶ πάθη ἀπήλασας, τυφλοὺς ἐφώτισας, καὶ τὸν Παράλυτον λόγῳ θεϊκῷ σὺ ἐξανέστησας, περιπατεῖν ἄθρόως προστάξας, καὶ τὴν βαστάσασαν αὐτὸν κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων ἄραι· ὅθεν πάντες σὺν τούτῳ ἀνυμνοῦμεν καὶ ἐκβοῶμεν· * Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ τῷ κράτει σου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Στίχ. Ἐοικε, Χριστέ, τοῦτό σοι Σίμων λέγειν·
Ζηλῶν πάθος σόν, καρτερῶ σταυροῦ πάθος.

Ἐν ξύλῳ ἀμφετάθη Σίμων δεκάτη μεγάθυμος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου καὶ Κυπρίνου.

Στίχ. Ὁ Φιλάδελφος φιλαδέλφως τῷ ξίφει
Σὺν τοῖς ἀδελφοῖς θεῖον εὖρατο στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τὸν βίον Ἡσύχιος ἄγων ἡσύχως,
Ἐν ἡσυχίᾳ πρὸς Θεὸν διαβαίνει.

Ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Λαυρέντιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Συναλλαγὴ τις πρὸς Θεὸν Λαυρεντίῳ,
Πόνους Ἐδὲμ λαβόντι τὴν πόρρω πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, μαθητοῦ τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου καὶ συνασκητοῦ τοῦ Ὁσίου Μακαρίου. (†404)

Στίχ. Ψυχὴ θεοπρεπής, ὡς ἴσον δῶρον ἐδόθη,
Ἀντωνίῳ καὶ Μακαρίῳ καὶ Ἀθανασίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πασσαρίωνος τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ Ἀγαπίου καὶ Φιλήμονος. (ε' αἰ.)

Στίχ. Ὁ Πασσαρίων πᾶσαν ἀρετὴν φέρων,
Πασῶν ἀμοιβὰς γῆς ἀποστὰς λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κομγκάλ (Comgall), κτίτορος τῆς περιφανοῦς Μονῆς τοῦ Μπάνγκορ (Bangor) τῆς Ἰρλανδίας. (†601)

Στίχ. Ὅπως τὸν Θεὸν ὁ Κομγκάλ ἀγαπήσας,
Τύπος ἐδείχθη μονασταῖς Ἰρλανδίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ διὰ τῆς Ἑλλάδος πάροδος τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας, ἐκ τῶν

Μύρων πρὸς τὴν Βάριν τῆς Ἰταλίας. (1087)

Στίχ. Φάνας ὁ νεκρός σου, θεόφρον, τὴν ἔω,
Ἐφανεन αὔθις καὶ δύσιν τεραστίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Σίμωνος, ἐπισκόπου Βλαδιμίρ
καὶ Σουζντάλ. (†1226)

Στίχ. Σίμωνι σὲ φυγῆ ποθήσαντι μόνον,
Χριστέ, δέδωκας σὰς μονὰς τὰς ἀφθάρτους.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τετάρτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ
Παραλύτου μνεΐαν ποιούμεθα, καί, ὡς εἰκός, τὸ τοιοῦτον
ἐορτάζομεν θαῦμα.

Στίχ. Τὸ ῥῆμα Χριστοῦ σφίγμα τῷ παρειμένῳ.
Οὕτως ἴαμα τοῦτο ῥῆμα καὶ μόνον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ὠδὴ ἀ΄

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
οι $\frac{\Delta}{9}$ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα $\frac{\Delta}{9}$ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην $\frac{\Delta}{9}$ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος $\frac{\pi}{9}$ η μα ας δι ι ε βι βα σεν $\frac{\Delta}{9}$ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας $\frac{\pi}{9}$

ὠδὴ γ΄

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον $\frac{\Delta}{9}$ ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον $\frac{\pi}{9}$ αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην εκ τα αφου ομ βρησαντος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

ὠδὴ δ'

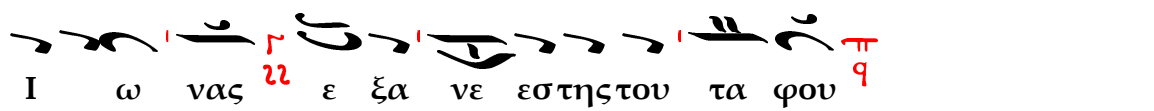
Επι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δι α πρυσι ως λε γοντα ση με
ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
στος ως παν το δυ υ να α μος

ὠδὴ ε'

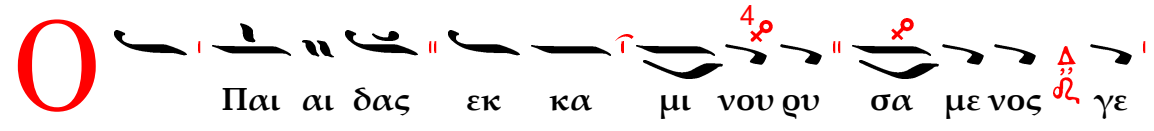
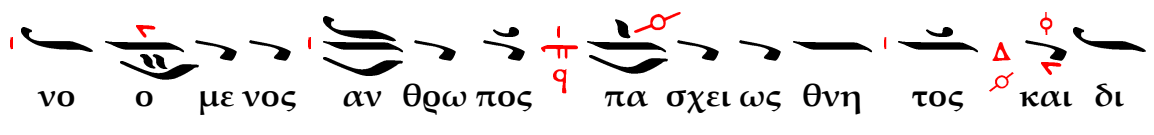
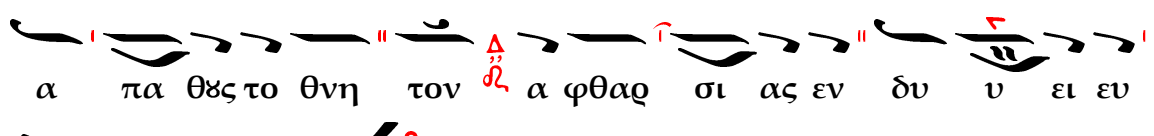
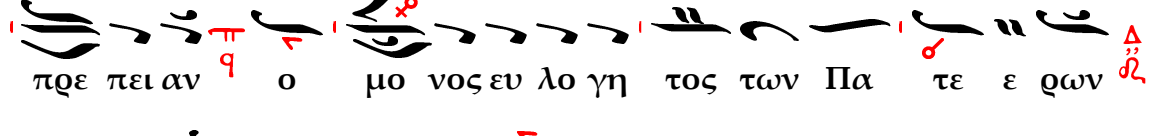

Ορθρι σω μεν ορθρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ'

Κα τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τρι ψασμο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε

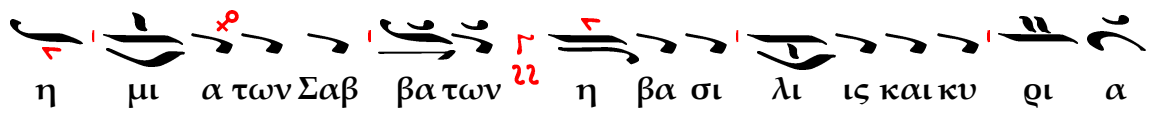
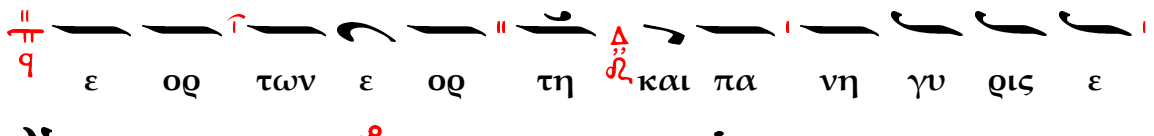
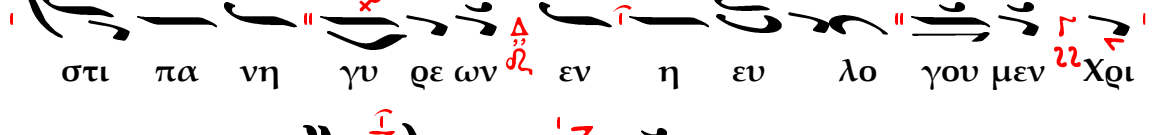
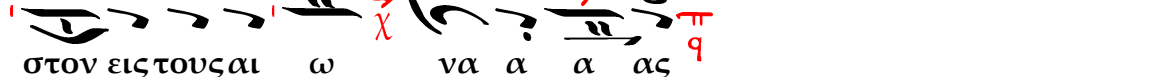

 δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

 Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

ὠδὴ ζ'

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι

 α πα θης το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ

 πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων

 Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α

 ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

 στον εις τους αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα ἢ θ' ᾠδῆ.

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ τ ο ν ε θ ε λ ο υ
σ ι ι ω σ πα θ ο ν τ α κ α ι τ α φ ε ν τ α κ α ι ε ξ α
ν α σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ
σ α λ η μ η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε
π ι σ ε α ν ε τ ε ι λ ε χ ο ρ ε υ ε ν υ ν κ α ι α γ α α λ λ ο υ
Σ ι ω ν σ υ υ δ ε α γ ν η τ ε ρ π ο υ θ ε ο τ ο ο κ ε
ε ν τ η ε γ ε ρ σ ε ι τ ο υ τ ο ο κ ο υ ο υ σ ο υ

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ ο υ τ ο ν ε ξ α
ν α σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ν
τ ο ν ζ ω ο δ ο τ η ν

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ
σ α λ η μ η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ωθει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Ση με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται

και χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης

ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
 Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
 Θε ου και δυ ναμης δι δου η μιν εκτυ πω τε ρον
 σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω η
 με ρατης βα σι λει ει α ας σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
 συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη
 τοςτο κρα τος

Σ υμ φω νως Παρ θε ε νε Σε μα κα ρι ζομεν
 πι στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου ου ου χαι
 ρε πο λις εμ ψυ χε χαι ρε δι Ης η μιν ε λαμ ψε
 ση η μερον φω ω ως του εκ σου τε χθε εν τος της

εκ νε κρων α να στα α σε ε ως

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω ναστων

αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη

με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ

γι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Ε υ φραινου α γα αλ λου η θει α πυ λη τς

φω τος ο γαρ δυ νας εν τα α φω ω ω Ι

η σος α νε τει λε λαμψαση λι ουφαι δρο τε ρον

και τς πι στς υ ς παν τας κα ταυ γα α σας θε

ο χα ρι τω τε Δε εσποιοι να

Ἡ καταβασία

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν

ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
η μεροσεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ πουθε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σουου ου ου

και αργως

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε
και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε
ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι
ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τ ι ι ζ ς φω τ ι ι ζ ς ς η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρ ς ς σα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων σου υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει
 του ου το ο ο ο ο κ ς ς ς ς σ ς ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)
Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τϷ Δ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γ ι ο ο ς ε σ τι

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο

ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα

σχα της α φθα ρ σι αστου κο σμου ου σω τη η ρι ον

Καὶ τοῦ παραλύτου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

Ε πε στη ο φι λα αν θρω πος και παν

οι οι κτι ι ρων Κυ υ ρι ος προ βα τι κη κο ο λυμ

βη η η θρα τϷ θε ρα α πευ σαι αι τας νο ο

σας ευ ρε δε κα α τα κει ει με νον αν θρω

πον πλει ει στοις ε ε τε σι και προς αυ το ον ε

βο ο η σεν α ρον τον κραβ βα α τον ι ι θι

εν αρχη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων

ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι τα

συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ

λα κες σου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται

ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρυ

πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω ω συ νης αυ τσ

α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις

ε ξα στρα πτον τα και λε γον τα τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νεκρων ουκ εστινω δε αλλ εγηγεο
ται ^{u q} καθως ειπε προαγων εν τη Γαλιλαια ^{γ ρ}

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος ^{u q} ^χ
αι νει τε αυ τον

Πα
εν ψαλτηρι ω και κιθααρα ^{π q}

Ε^{Γα} ν τω φωτισου Δεσποτα ο ψομεθα φως φι
λανθρωπε ανεστης γαρ εκ των νεκρων ^{u q} σωτηριαν
^{Πα} τω γενει των ανθρωπων δωωρου με ενος ^{Γα} ι να σε πα
σα κτισις δοξολογη τον μονον αναμαρτητον ε
λεησον η μας ^{γ ρ}

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ^{π q} Κε ρ

^χ Α να στη τω ο θε ος ^{u q} και δι ασκορ πι σθη
τω σαν οι εχθροι αυ του ^{u q} και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του ^{u q} οι μι σουντες αυ τον ^χ ^{u q}

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται ^{u q} Πα σχα και νον Α γι ον ^{γ ρ} Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρη

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι

στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α

σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ

χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

Α ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ^{ν'} ^{ζζ} ορ θρου βα θε ε
ος ^{ν'} ^{ζζ} ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως εν
φθο ρα α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

^χ Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σχα

εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ω ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ πης και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ ρι ε τον πα ρα λυ υ τον ουχ η κο λυμ

βη θρα ε θε ε ρα πε ευ σεν αλλ ο σος λο ο γος

α νε και αι αι αι νι ι ι ι σε και ου δε η

πο λυ χρο ο νι ος α αυ τω ε νε ε πο ο

ο δι σε ε ε νο ο ο ο σος ο τι τη η η

ης φω νη η ης σου ου ο ξυ τε ε ρα α α η

ε νε ε ερ γει α α ε ε δει ει ει ει χθη και

το δυ σβα α στα ακτον βα α ρος α πε ε ε ερ ρι ι ι

ι ψε και το φορ τι ον της κλι ι νης ε βα
 α α στα α α α σεν εις μαρ τυ ρι ι ον του ου
 πλη η η θου ους των οι οικτιρ μων σου δο ο ο ο ξα
 α α α σοι

Ἦχος Πα φ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι σθ ρ ρ σι ιν η η η μας συγ χω ρη σω
 ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α α
 σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τωω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις

εν τοι οἰς μνη η η η μα α α α σι ζω ην
χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
ποις εν δο κι α

Υ μνου ο μ εν σε ευ λο γου μ εν σε προ σκυ νου μ εν
σε δο ξο λο γου μ εν σε ευ χα ρι στου μ εν σοι δι α την
με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο ο σμου ε λε η σον η μ ας ο αι αι ρων τας

α μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η

μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γ^{Γα} ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας ^υ_γ κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ^Γ_ζ

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου ^Γ_ζ

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με ^{Πα}_υ^γ τα δι και

ω μα τα α σου ^Π_γ

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^υ_γ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι ^Γ_ζ

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του

ποι ει ν το θε λη μα σου ^υ_γ ο τι συ ει ο Θε ος μου ^Γ_ζ

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης ^υ_γ εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως ^Γ_ζ

Π^{Γα} α ρα τεινον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι ^{Πα}

ι Σε ^π9

A ^{Γα} γι ος ο Θε ος ^{Πα} Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^π9 ^ζ22

Δ ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{Πα} ^π9

K ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^π9

A ^{Γα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^π9 ^ζ22

Ἄσματικόν.

A ^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος ^{Πα} Α α α γι ο

ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος ^{Γα} Α γι ος Α ^π9

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο ^{Νη}

ον η η μα α α α α α α ας ^{Γα} ^π9 ^ζ22

Σ ^{Γα} η μερον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν ^π9 ^ζ22

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω της ^{Πα}

ζω ης η ημων ^{Γα} ^π9 κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ^π9

ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος π̃̂ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̃̂ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος π̃̂ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Ἄδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

(ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ρ ι α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

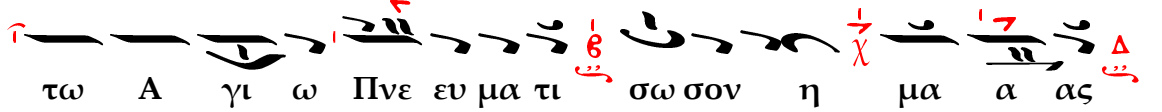
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νη Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λσ σ ι α

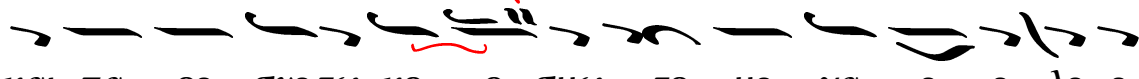
Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
 ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

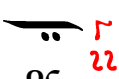
Ἦχος Γα φ

Ε υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω
 τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να

 α τω τ ο ν θ α α ν α α τ ο ν ^{Γα} π ρ ω τ ο τ ο κ ο σ τ ω ν ν ε κ ρ ω ν ε γ ε

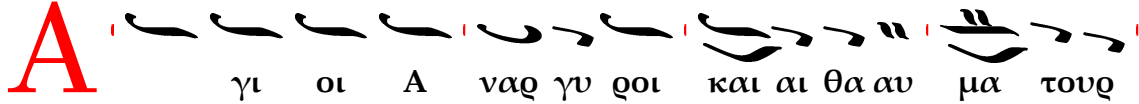
 ν ε τ ο ^υ εκ κ ο ι λ ι α σ Α δ ο υ ε ρ υ σ α τ ο η μ α σ ^υ

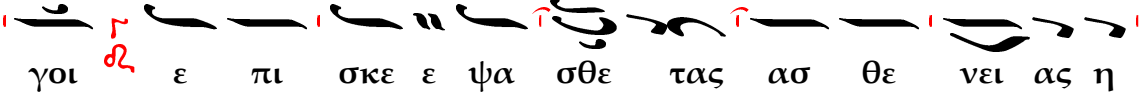
 κ α ι π α ρ ε σ χ ε τ ω κ ο ο σ μ ω τ ο μ ε γ α ε ε λ ε ε

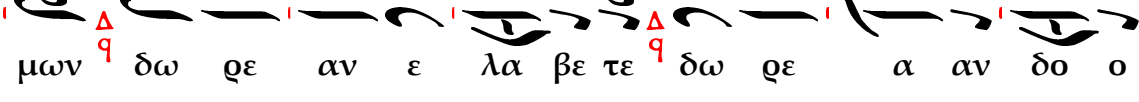
 ο σ ^υ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

A γ ι ο ι Α ν α ρ γ υ ρ ο ι κ α ι α ι θ α α ν μ α τ ο υ ρ

 γ ο ι ^υ ε π ι σ κ ε ε ψ α σ θ ε τ α σ α σ θ ε ν ε ι α σ η

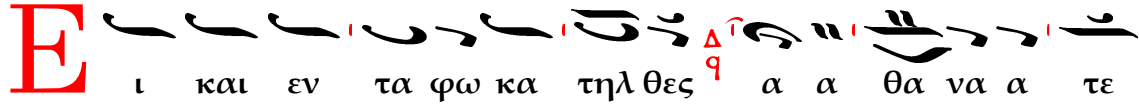
 μ ω ν ^Δ δ ω ρ ε α ν ε λ α β ε τ ε ^Δ δ ω ρ ε α α ν δ ο ο

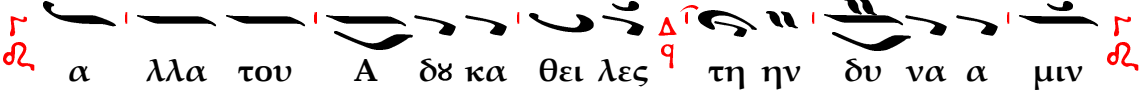
 τ ε η μ ι ν ^υ

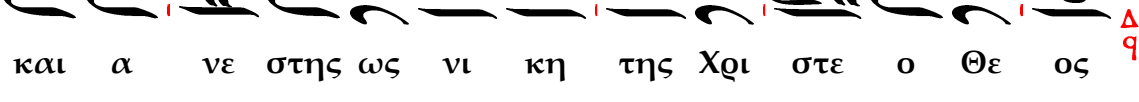
Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

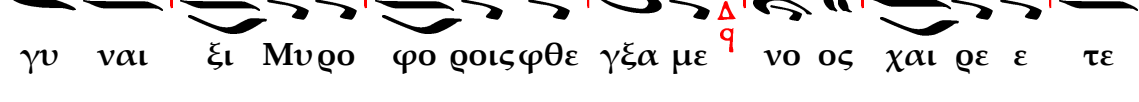
(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηχοστῆς).

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

E ι κ α ι ε ν τ α φ ω κ α τ η λ θ ε σ ^Δ α α θ α ν α α τ ε

^υ α λ λ α τ ο υ Α δ ε κ α θ ε ι λ ε σ ^Δ τ η η ν δ υ ν α α μ ι ν ^υ

 κ α ι α ν ε σ τ η σ ω σ ν ι κ η τ η σ Χ ρ ι σ τ ε ο Θ ε ο σ ^Δ

 γ υ ν α ι ξ ι Μ υ ρ ο φ ο ρ ο ι σ φ θ ε γ ξ α μ ε ^Δ ν ο ο σ χ α ι ρ ε ε τ ε

^υ κ α ι τ ο ι σ σ ο ι σ Α π ο σ τ ο ο λ ο ι σ ^Δ ε ι ρ η ν η ν δ ω ρ ο υ

με νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.
(μτ' 7)

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν
φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως. (μτ' 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα
λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε
Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα
λα ξα τε τω Θε ω εν φω νη α γα λλι α α
σε ως

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα
λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε
Ὁ τι Κυ ρι ος υ ψι στος φο βε ρος βα σι
λευς με ε γας ε πι πα α σαν την γην
Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα
λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε ε ε ε

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

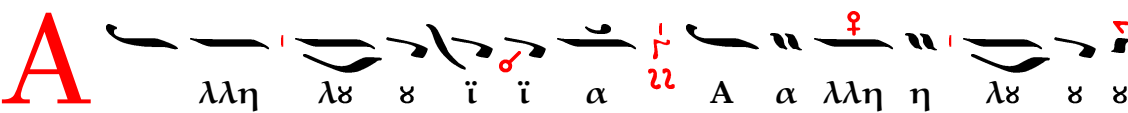
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. θ' 32-42)

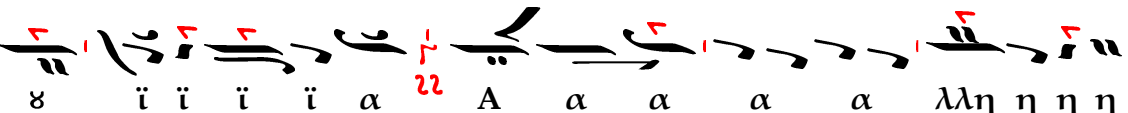
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀλληλοῦῖα (γ'). Ἦχος γ'. (Ψαλμὸς λ').

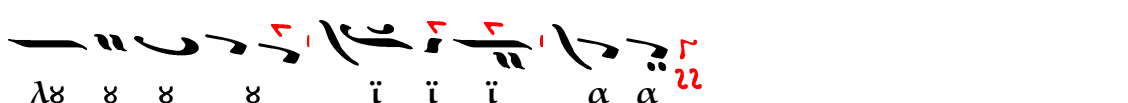
Ἦχος ἰὲ Γα ϕ

 λη λϑ ϑ ἰ ἰ α 22 A α λη η λϑ ϑ ϑ

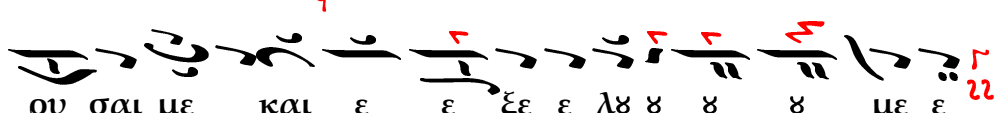

 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α 22 A α α α α λη η η η

 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α 22

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ κατασχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

 ϑυ σαι με και ε ε ξε ε λϑ ϑ ϑ ϑ με ε 22

A λλη λϑ ϑ ï ï α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α ²² A α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï α α ²²
Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν ^υ
 και εις ^χ οι οι κον κα τα φυ γης τϑ σω ω ω ω
 ω σαι αι με ²²
A λλη λϑ ϑ ï ï α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï α α α α ²²
 * * *

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ε' 1-15).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινε ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγένετο ὧ δήποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείρε, ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἤρε τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι

ἄραι τὸν κράββατον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. Ἦρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἤδει τίς ἐστὶν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

Ἦχος ἰΐ Δι σ

ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^Δ 22 δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ιο ιο ιο ^Δ 22

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰΐ Γα ρ

ι οι οι τα α α α α α α α α α α α
^M α Χε ^{Πα} ρ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Nη} ρου ου ου ου Χε ρου βι ι η ι ι ι ι μ ^ρ 22 μ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι ι ι ι ι μ υ υ υ στι ι κω
^M ω ω ως ^{Γα} ρ ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι
^{Nη} ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε ^{Γα} υε ε ε ε ε ες ^ρ 22 και αι ^{Nη} ρ

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται

τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως

Κ αι με τα τῃ πνευ μα το ο ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ
βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης σθ Ω σαν να εν τοις υ

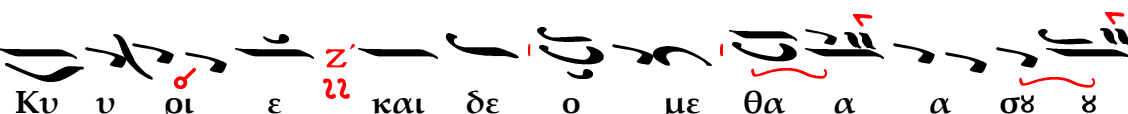

ψι ι ι ζοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ζοις

Α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η ην

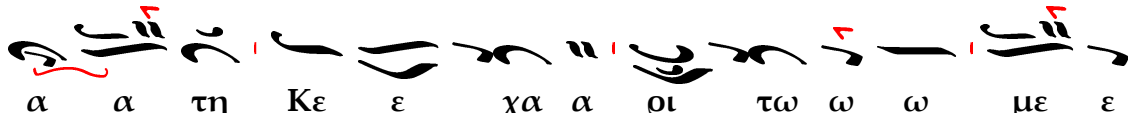

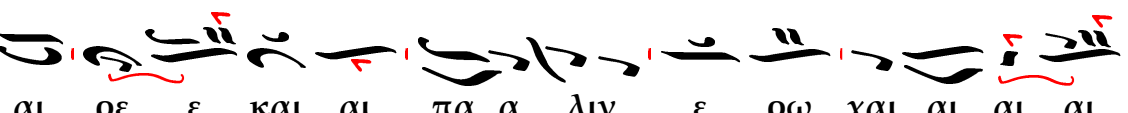

 ε ε ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε Ευ λο

 γϝ ϝ ϝ με ε ε εν σοι ευ χα ρι ϝ ϝ με εν

 Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σϝ ϝ

 ο Θε ο ος η η η μων

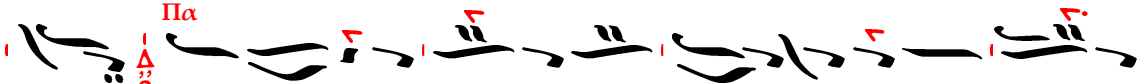
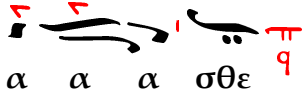
Ἐτονίσθησαν τῇ κέ' Ἰουνίου , α' ἤ η' ἐν Καφενειῶ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Μεγαλυνάριον τοῦ Πάσχα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου

Ἦχος Πα ϝ

 Πα α α γγε λο ος ε βο ο ο ο ο

 α α τη κε ε χα α ρι τω ω ω με ε

 ε ε ε νη Α γνη η Παρ θε ε νε χαι αι αι αι

 αι ρε ε και αι πα α λιν ε ρω χαι αι αι αι

 ρε ο σος Γι υι ο ος α νε ε ε ε ε

 ε ε στη τρι ι ι ι η η με ρος ε ε

 εκ τα α α φου

*
 και τῶς νε^ε ε κρη^ς ὄς ε γει ει ει ει ει ει

 ρας^α λα α α α οι οι α γα αλ λι ι ι α α

 α α α σθε

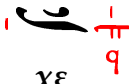
* Εἰ δὲ βούλει, πρόσθες καὶ τοῦτο, ἐν παλαιότεροις Εἰρημολογίαις καὶ ἑτέροις βιβλίαις εὐρισκόμενον.

Ἐτονίσθη τῇ ἰ Μαΐου τοῦ , α ϥ ϥ η´ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. I.A.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου

Ἦχος ϥ Πα ϥ

 Σ^{Πα} υμ φω ω ω ω νω^ω ως Πα^α αρ θε ε ε ε

 νε^ε σε^ε μα^α α κα ρι ζο^ο ο ο με εν πι ι

 ι στοι^ι χαι αι αι αι ρε ε ε ε πυ υ υ υ υ

 λη Κυ υ ρι ι ι ι ς ς ς ς

 χαι ρε ε πο ο λι ι ις ε εμ ψυ υ υ

 χε

ἑτέρα θέσις

 χαι ρε ε πο ο λις ε εμ ψυ υ χε

 χαι αι αι αι ρε ε δι η η ης η μι ιν ε

ε λα αμ ψε ε ε ε ε ε ε ση η η με
 ε ρο ο ον φω ω ως τϛ ϝ εκ σϛ ϝ τε ε
 χθε ε ε εν τος της εκ νε ε κρω ω ω ω
 ω ω ω ων α α α α να α στα α
 α α σε ε ε ε ω ω ως

Ἐτονίσθη τῇ ἰ Μαΐου τοῦ , α ϥ ϥ η' ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ι.Α.

Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα. Κοινωνικόν.
Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ.

Ἦχος ἰ Γα ϕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω μα α α α α α α α α α
 α Χρι ι ι ι ι στϛ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ σω ω μα α Χρι ι ι ι ι στϛ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

η η η η η η πη η η η η η η η η
 γη η η η η η η ης τι ι ι ρι ρι ι
 τι ι ι ι ι ι τι? τι ι τι τι ι ι η ι
 ι ι ι ι τι ι ι ι ι ι ι ι τι ι τι? τι?
 τι ι τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι η η η
 η η η η η ης α α α θα α να α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α ρα α α α α α α τϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ από χοροῦ γε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε α θα να τϝ γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε γε ε λε ε ε ε ε ε ε γε ε ε
 ε ε ευ σα α α α α α α α Α θα να τθ
 γε ε ε ε ευ σα α α α α γε ε ευ σα σθε
 ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δὶς)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως τθ
 αι ω ω νο ο ος